

HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TẤM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH

Tháng 01 năm 2025

Câu chuyện

AI CÓ TRÁCH NHIỆM TRỒNG NGƯỜI

Người thực hiện: Trương Tấn Phát

Theo quy chế của Bộ Ngoại giao ta, khi có đoàn đại biểu trong nước đến nước nào thì vị đứng đầu Đại sứ quán Việt Nam tại nước đó phải đến sớm nhất để báo cáo với đoàn tình hình thế giới, trong nước, nước sở tại và kế hoạch làm việc hôm đó.

Chủ tịch Hồ Chí Minh dậy đúng 5 giờ 30, tập thể dục 30 phút rồi tắm. Bác hẹn tôi đúng 6 giờ 15 đến báo cáo với Bác. Thật hạnh phúc cho tôi, suốt tám ngày ở Cộng hòa Dân chủ Đức, ngày nào tôi cũng được làm việc với Bác vào 6 giờ 15. Sáng 27/5 tôi vào đã thấy Bác ngồi chờ. Sau khi nghe tôi báo cáo thật tóm tắt, Bác đẩy bao thuốc lá sang phía tôi và hỏi:

- Cuộc hội đàm hôm qua chú thấy vấn đề gì bổ ích nhất cho ta?
- Thưa Bác, cháu cho rằng chiến lược trăm năm trồng người rất bổ ích cho ta.
- Chú nói đúng.

Tôi chưa dám hút thuốc lá. Bác lấy thuốc đưa tôi, hỏi tiếp:

- Chú quê ở xã nào?
- Thưa Bác, nhà cháu cùng xóm với cụ Phan Bội Châu, làng Đan Nhiễm, gần Kim Liên.

Bác tỏ thái độ rất vui, hỏi con cháu cụ Phan ai còn ai mất, làm ăn ra sao. Sau đó Bác nhìn tôi và hỏi:

- Ở cương vị chú, chú sẽ làm gì để góp sức với đất nước về sự nghiệp trồng người?
- Thưa Bác, ở bên này cháu cố gắng học hỏi kinh nghiệm và đi thực tế để xem các đồng chí làm như thế nào rồi thường xuyên báo cáo đầy đủ về Trung ương Đảng và Bộ Ngoại giao.

Nói xong, tôi tự nghĩ "chắc Bác bằng lòng". Không ngờ Bác nghiêm mặt:

- Chú cũng quan liêu giấy tờ đến thế?

Thấy tôi đỏ mặt cúi đầu, Bác hạ giọng:

- Bác và Trung ương giỏi lắm thì đánh xong giặc. Xây dựng con người là trách nhiệm nặng nề của thế hệ chú và con chú. Chú còn làm gì nữa?

- Thưa Bác, cháu chăm sóc 149 thiếu nhi đang học tại Cộng hòa Dân chủ Đức.

Nói xong tôi tưởng Bác hài lòng, vì Bác luôn hỏi về việc các cháu học tập, khỏe mạnh và đời sống ra sao. Lần này Bác phê bình nhẹ nhàng:

- Cách làm của chú chưa đúng. Muốn đi xa, phải bắt đầu đặt chân gần nhất. Trước hết chú phải giáo dục con chú, anh em trong Đại sứ quán, các cháu sinh viên, rồi để cả tập thể cán bộ nhân viên Đại sứ quán và sinh viên chăm lo cho các cháu thiếu nhi. Một mình chú dù giỏi cũng không làm tốt. Rèn luyện các cháu về đạo đức phong cách, lối sống của dân tộc ta không phải chỉ bằng lời, mà phải bằng hành động gương mẫu của tập thể người lớn ở bên này. Người lớn thiếu gương mẫu thì không ai theo.

(Theo: Song Tùng, Nguyên Phó trưởng ban Đối ngoại Trung ương).

Trích “Những mẫu chuyện về phong cách Hồ Chí Minh”, NXB Thanh Niên, Hà Nội, năm 2016, trang 95-97.

Liên hệ câu chuyện

Trong câu chuyện về cuộc trò chuyện giữa Bác Hồ và cán bộ ngoại giao, tôi cảm nhận rất sâu sắc về trách nhiệm của người trồng người, đặc biệt là trong vai trò của một giáo viên. Giống như Bác Hồ đã từng căn dặn, việc giáo dục không chỉ dừng lại ở việc truyền đạt kiến thức mà còn quan trọng hơn cả là việc xây dựng nhân cách, đạo đức cho học sinh.

Là một giáo viên, tôi hiểu rằng mình không chỉ đơn thuần là người truyền đạt kiến thức mà còn là người định hướng, là người bạn đồng hành cùng học sinh trên con đường trưởng thành. Tôi cần phải không ngừng học hỏi, trau dồi bản thân để có thể truyền cảm hứng và kiến thức cho học sinh. Đồng thời, tôi cũng cần phải quan tâm đến

từng học sinh, hiểu rõ hoàn cảnh, tâm tư của các em để có những phương pháp giáo dục phù hợp.

Câu chuyện của Bác Hồ đã nhắc nhở tôi về tầm quan trọng của việc làm gương. Là một giáo viên, hành động của tôi sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến học sinh. Vì vậy, tôi cần phải luôn sống và làm việc theo những chuẩn mực đạo đức cao đẹp để trở thành tấm gương sáng cho các em noi theo.

Qua câu chuyện này, tôi càng thêm trân trọng nghề giáo và ý thức được trách nhiệm của mình. Tôi sẽ cố gắng hết mình để hoàn thành tốt vai trò của một người thầy, góp phần đào tạo nên những thế hệ học sinh vừa giỏi về kiến thức, vừa có đạo đức tốt và kỹ năng sống cần thiết để thành công trong cuộc sống.

Những điều cụ thể tôi sẽ làm để áp dụng vào công việc của mình:

- Tìm hiểu kỹ về từng học sinh: Tạo ra những buổi trò chuyện riêng với học sinh để hiểu rõ hơn về hoàn cảnh, sở thích và khó khăn của các em.

- Tạo ra môi trường học tập thân thiện: Xây dựng một lớp học nơi mà các em cảm thấy thoải mái, tự tin để chia sẻ và học hỏi lẫn nhau.

- Tổ chức các hoạt động ngoại khóa: Tạo cơ hội cho học sinh phát triển các kỹ năng mềm, rèn luyện tính tự lập và khả năng làm việc nhóm.

- Không ngừng học hỏi và nâng cao trình độ: Tham gia các khóa đào tạo, hội thảo để cập nhật những phương pháp giảng dạy mới.

- Làm gương cho học sinh: Luôn sống và làm việc theo những chuẩn mực đạo đức cao đẹp để trở thành tấm gương sáng cho các em học sinh noi theo.

Tôi tin rằng, với sự nỗ lực không ngừng, tôi sẽ góp phần vào việc đào tạo những thế hệ học sinh tài năng, có ích cho xã hội.

❖ **Nội dung thảo luận:**

Đồng chí *Phan Minh Dũng* đã chia sẻ cảm nghĩ sau khi nghe Câu chuyện "*Ai có trách nhiệm trồng người*" từ tập sách *Những mẫu chuyện về phong cách Hồ Chí Minh*. Câu chuyện này gợi lên trong tôi rất nhiều cảm xúc về tầm vóc tư duy và phong cách lãnh đạo của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Nó không chỉ là một bài học về cách làm việc, mà còn phản ánh tinh thần nhân văn, sự sâu sắc và trí tuệ của một con người luôn hướng đến tương lai và sự phát triển bền vững. Điều tôi cảm nhận rõ nhất là Bác Hồ rất gần gũi nhưng cũng vô cùng nghiêm khắc. Người không ngại phê bình, nhưng cách phê bình lại nhẹ nhàng, thấu tình đạt lý. Thay vì chỉ trích gay gắt, Bác chọn cách đặt câu hỏi, dẫn dắt để người khác tự nhìn nhận thiếu sót của mình. Đây chính là nghệ thuật lãnh đạo và giáo dục mà không phải ai cũng làm được. Tôi cũng ấn tượng với quan điểm của Bác về sự nghiệp "trồng người". Qua câu chuyện này, Bác đã khẳng định rằng sự phát triển của đất nước không thể chỉ dựa vào các chiến thắng quân sự hay

thành tựu kinh tế, mà quan trọng nhất là xây dựng con người, bởi con người là gốc rễ của mọi sự phát triển. Tư duy ấy không chỉ đúng ở thời của Bác mà còn có giá trị trường tồn đến hôm nay. Bác Hồ luôn có cái nhìn chiến lược và dài hạn, đặc biệt trong giáo dục. Quan điểm "trăm năm trồng người" không chỉ nhắc nhở về tầm quan trọng của việc phát triển con người mà còn khẳng định rằng giáo dục là nền tảng cho sự thịnh vượng và văn minh của một quốc gia. Điều này khiến tôi liên tưởng đến thực tế hiện nay: việc đầu tư vào giáo dục không chỉ dừng ở việc truyền đạt kiến thức, mà còn phải chú trọng đến đạo đức, nhân cách và phong cách sống của mỗi cá nhân. Bác luôn hướng tới những giá trị lâu dài, bền vững – một điều mà chúng ta cần ghi nhớ, nhất là trong thời đại phát triển nhanh chóng như hiện nay.

Đối với đồng chí *Phạm Thị Thu Thủy*: Một điểm khác khiến tôi suy ngẫm qua câu chuyện này là tầm quan trọng của việc làm gương. Bác không chỉ nói về việc giáo dục thế hệ trẻ mà còn nhấn mạnh rằng người lớn, đặc biệt là những người làm lãnh đạo, phải trở thành hình mẫu. Điều này khiến tôi nhận ra rằng trách nhiệm của mỗi cá nhân trong tập thể không chỉ là làm tốt công việc của mình mà còn phải tạo ảnh hưởng tích cực đến người khác qua chính hành động và đạo đức của mình. Câu nói của Bác: "Muốn đi xa, phải bắt đầu đặt chân gần nhất" thực sự rất thấm thía. Nhiều người thường quan tâm những mục tiêu lớn lao mà quên đi những việc nhỏ gần gũi, thiết thực nhất. Qua câu chuyện này, tôi nhận ra rằng, mọi sự thay đổi đều bắt đầu từ chính bản thân, gia đình và môi trường xung quanh mình. Chúng ta không thể kỳ vọng xây dựng một xã hội tốt đẹp nếu chính bản thân và những người xung quanh mình chưa thực sự làm gương. Câu chuyện này nhắc nhở tôi rằng, dù ở bất kỳ vai trò hay hoàn cảnh nào, chúng ta cũng nên cố gắng suy nghĩ thấu đáo, hành động gương mẫu, và luôn đặt trọng tâm vào việc xây dựng con người – đó chính là nền tảng vững chắc nhất cho mọi sự phát triển.

Riêng với đồng chí *Trương Tấn Phát*, đồng chí có kiến thức chuyên môn sâu rộng, không chỉ giảng dạy theo chương trình mà còn biết cách liên hệ thực tế, làm cho môn Hóa học trở nên gần gũi và thú vị hơn đối với học sinh. Những thí nghiệm thực hành mà đồng chí tổ chức giúp học sinh hiểu bài, phát triển tư duy khoa học và niềm đam mê nghiên cứu. Là một đảng viên giáo viên, đồng chí luôn có tinh thần cầu tiến, tích cực học hỏi và tiếp cận các phương pháp giáo dục hiện đại để nâng cao chất lượng giảng dạy. Đồng chí luôn chú trọng chuyên môn, hơn thế nữa còn là sự quan tâm đến việc rèn luyện nhân cách, phẩm chất của học sinh, giúp các em hiểu rõ hơn về giá trị của kiến thức và trách nhiệm xã hội. Đồng chí Phát là một người thầy giỏi và còn là một đảng viên đầy triển vọng, luôn cống hiến vì sự nghiệp trồng người và không ngừng lan tỏa giá trị tích cực đến mọi người xung quanh.

----- **HẾT** -----